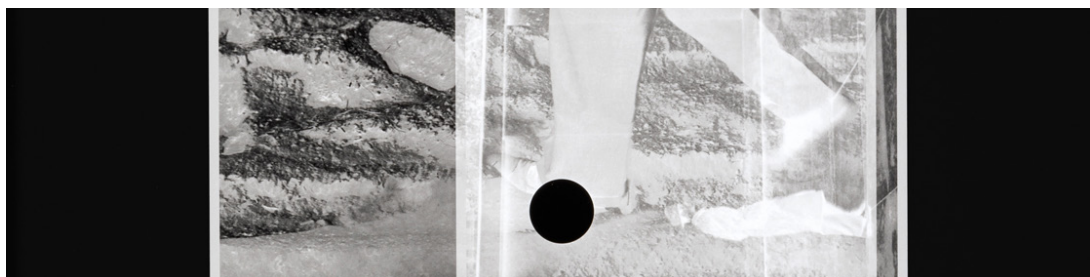
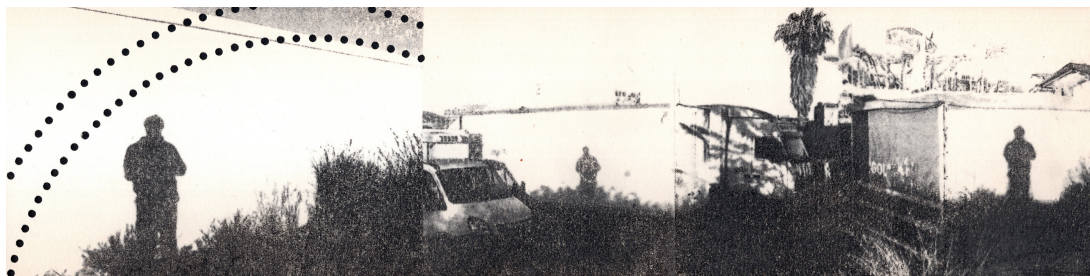

CAMINAR [WALKING]

FRANCIS ALÿS, IÑAKI BONILLAS
PEPE ESPALIÚ, DORA GARCÍA, JOCHEN LEMPERT
LUCE, HENDL HELEN MIRRA, PETER PILLER

PROJECTESD

T +34 934 881 360

WWW.PROJECTESD.COM

PASSATGE MERCADER, 8 BAIXOS 1

08008 BARCELONA

CAMINAR [WALKING]

FRANCIS ALÿS, IÑAKI BONILLAS, PEPE ESPALIÚ, DORA GARCÍA,
JOCHEN LEMPERT, LUCE, HENDL HELEN MIRRA, PETER PILLER

Inauguració: 19.02.2026, 19:00h

Exposició: 19.02 > 30.04.2026

+info: gallery@projectesd.com

Imatges de la portada:

LUCE *Díptico Sombra y Feria*, 2025. Detall

Dora García *El viaje del heroe*, 2026. Detall

Iñaki Bonillas *Trout Fishing in America*, 2023. Detall

“[...] s'està descobrint que caminar, la manera més natural i primitiva de desplaçar-se pot convertir-se en l'activitat més lluminosa i la més creativa, perquè té la velocitat humana; sembla produir una sintaxi mental i una narrativa pròpia”.

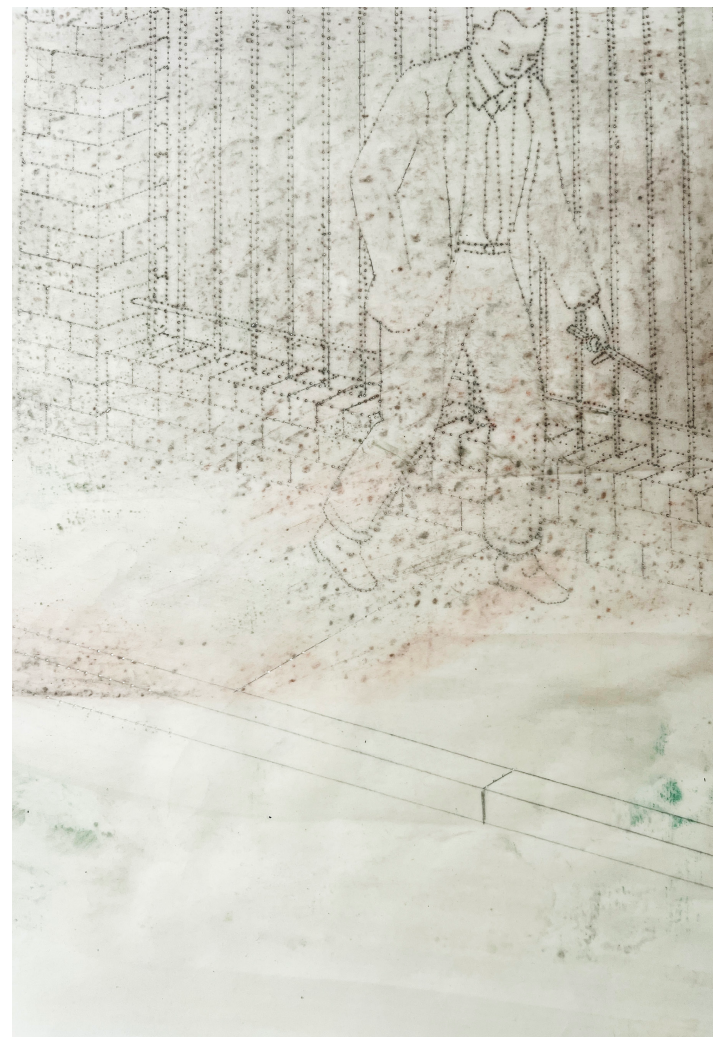
Enrique Vila-Matas, *El País*

A l'exposició col·lectiva *Caminar [Walking]*, hem reunit obres d'artistes molt diversos en què la noció de “caminar” es plasma bé de manera directa, bé forma part intrínseca de la manera de treballar dels seus autors i autores, o bé s'utilitza per expressar de manera simbòlica o metafòrica les seves preocupacions

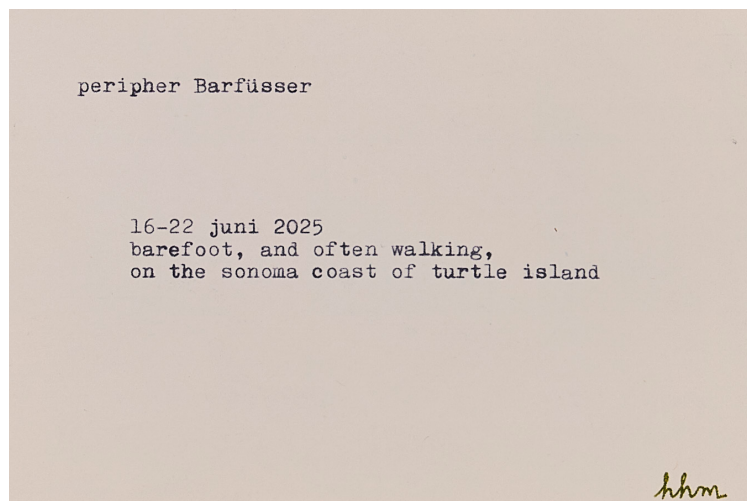
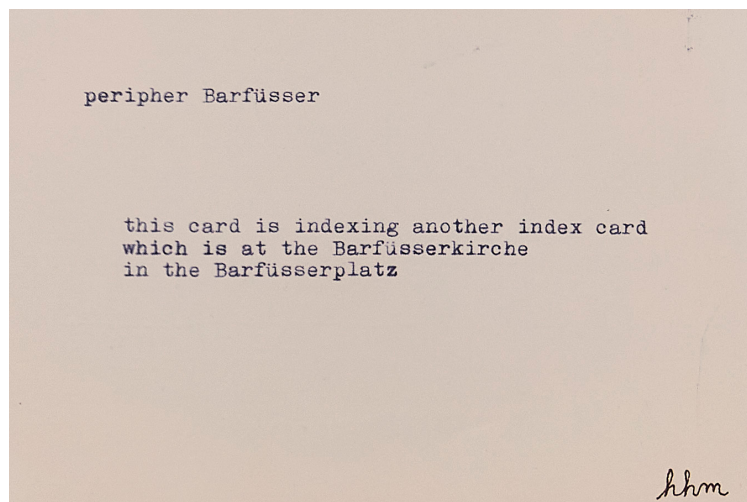
L'acte de caminar és central en la pràctica artística de **Francis Alÿs**. “Caminar”, en paraules d'Alÿs, “en particular, deambular, ja és —dins de la cultura de la velocitat del nostre temps— una forma de resistència. Però també resulta ser un mètode molt immediat per a desenvolupar històries. És un acte fàcil i econòmic de realitzar”.¹ El dibuix *Sense títol* (1999) mostra a un home caminant, sostenint una baqueta de tambor i colpejant els barrots d'una tanca. El paper vegetal, material estretament vinculat a la formació arquitectònica d'Alÿs i tradicionalment utilitzat per a dibuixar i copiar plànols, comporta connotacions de planificació, superposició i pensament conceptual. La seva naturalesa semitransparent i fràgil reflecteix la naturalesa exploratòria del seu procés, en el qual les idees són provisionals i dialoguen amb altres mitjans com la performance, el vídeo i la pintura.

La figura de l'home caminant només es captura en el dibuix, en un gest senzill, en un moviment performatiu. El motiu d'aquesta obra, es va repetir en altres dibuixos, pintures i, posteriorment, en pel·lícules, com *Railings* (2004), on la mateixa figura camina i emet sons amb una baqueta en les baranes dels carrers de Londres.

Les obres de **Hendl Helen Mirra** són cadenes enllaçades d'experiència física i joc lingüístic. Caminar ha estat una part integral i definitiva de la seva pràctica des de 2006. La seva experiència es recull, amb freqüència, en textos mínims, que són registre i rastre de la pròpia acció.

Francis Alÿs *Sense títol*, 1999
Tècnica mixta sobre paper sulfuritzat. 27,5 x 35,5 cm. Única

Hendl Helen Mirra *Peripheral Barfüsser*, 2025
Detalls. Tinta sobre paper. 23,8 x 28,3 cm. Única

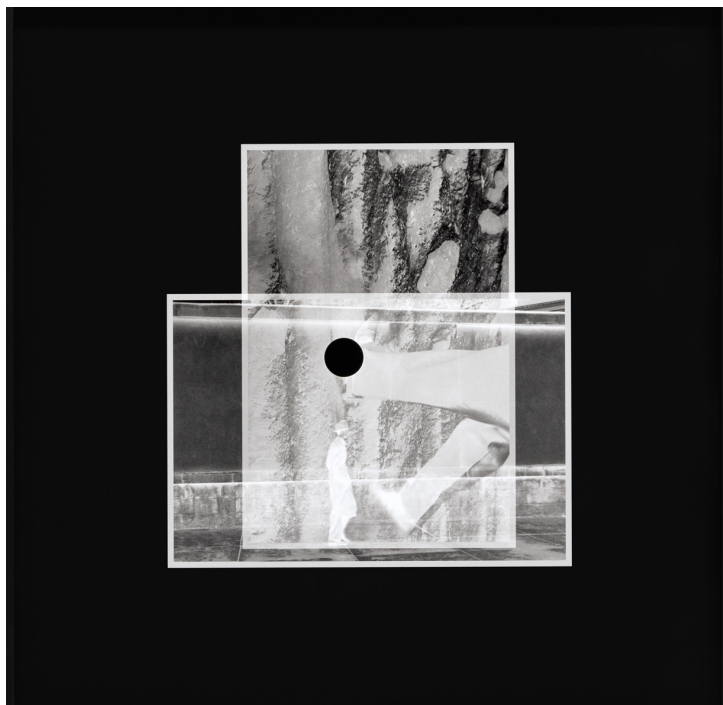
Peripheral Barefoot (2025) va ser presentada per primera vegada al juny de 2025 en la secció *Parcours de Art Basel*. Es tracta d'una obra composta per dos petits textos mecanografiats, que fan referència a un projecte molt més ampli. En el primer text, se'ns convida a desplaçar-nos a una localització, la Barfüsserkerche de Basilea (traducció literal: Església dels Descalços), un edifici construït originalment per l'orde mendicant franciscana en el segle XIII i que ara acull el Museu Històric de Basilea, i on es va presentar la segona part de l'obra. En aquest segon text, Mirra revela el veritable desenvolupament de la peça que fa referència a una situació espacial i temporal llunyana. L'acció va consistir a caminar descalça per la costa de Sonoma a Califòrnia, durant els dies de *Parcours*, entre el 16 i el 22 de juny de 2025. *Peripheral Barefoot* connecta, doncs, l'habitual pràctica de Mirra de caminar sense rumb, com la dels franciscans, coneguts per practicar la mendicitat i pel seu testimoniatge itinerant, sovint caminant descalços.

Per a realitzar la sèrie *Trout Fishing in America*, **Iñaki Bonillas** va tenir accés a la Col·lecció de Fotografies de l'Administració de Seguretat Agrícola / Oficina d'Informació de Guerra, conservada a la Biblioteca del Congrés a Washington D. C., reconeguda pel seu influent programa de fotografia, que descrivia els desafiaments de la pobresa rural entre 1935 i 1944. L'artista va treballar amb un subconjunt específic dins d'aquest arxiu, negatius perforats intencionadament en una zona central per a impedir el seu ús posterior, bé per errors tècnics o per evidenciar temàtiques que no s'alineaven amb l'agenda de la FSA.

Bonillas empra estratègicament els forats com a punts focals, superposant dos negatius pel seu punt de perforació. Aprofitant la translucidesa dels negatius, crea collages combinant fotografies aparentment incongruents que reten homenatge a les imatges oníriques inherents al surrealisme. En la fotografia triada per a l'exposició la silueta d'un home caminant, solitari, es juxtaposa a la imatge del detall en primer pla d'unes cames errants.

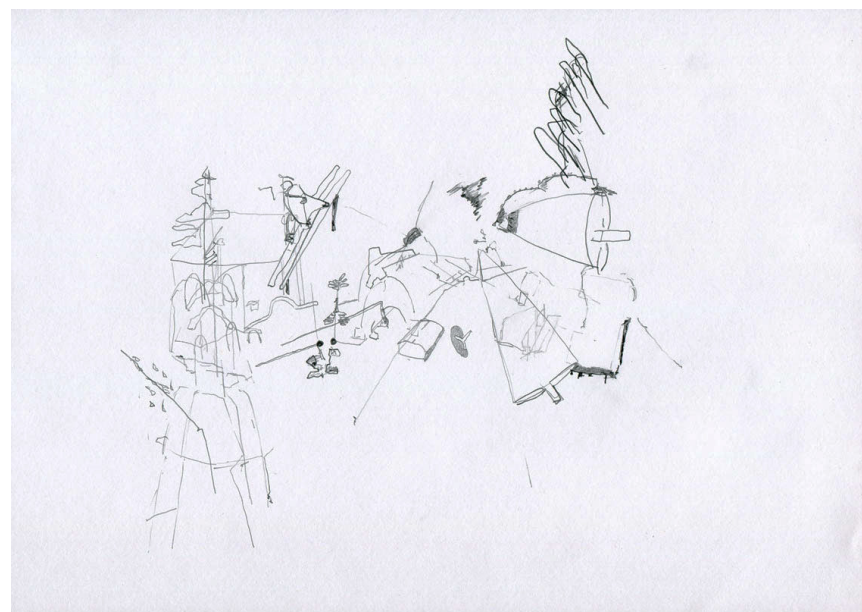
Al juliol de 2011 **Peter Piller** va recórrer a peu el perímetre de l'àrea metropolitana de Barcelona. El seu passeig per la línia fronterera de la ciutat va donar lloc a més de quaranta fotografies i quinze dibuixos a llapis i tinta: *Periphery Walk Barcelona*. Els dibuixos podrien considerar-se com a esbossos de representacions, notes cartogràfiques, o bé mesuraments associatius de l'espai en registres gairebé abstractes. Les fotografies mostren llocs anodins de la perifèria barcelonina en els quals la mirada ordinària gairebé no detectaria res que valgués la pena fotografiar. Igual que en una de les seves obres més inicials, *Wanderings through the Periphery of Hamburg* (1994-95), la sèrie que presentem ara completa per primera vegada a ProjecteSD, mostra l'interès de l'artista per les pràctiques d'arxiu i de documentació, així com la seva predilecció pels espais on, aparentment, no hi ha res a veure.

En la coneguda performance *Carrying Project* (1992), **Pepe Espaliú** va ser transportat descalç, per una cadena de persones que, en grups de dos, el sostenien mentre recorrien a peu els carrers de Sant Sebastià i de Madrid (la performance es va realitzar en aquestes dues ciutats). Com el mateix artista diu en la veu en off del vídeo de l'acció, “continuar caminant sense tocar la terra”. El poder simbòlic que l'obra, és notori. Espaliú, malalt de

Sida, utilitza la idea de les seves anteriors escultures de la sèrie *Carrying*, per a evidenciar el problema personal i social que en aquells anys implicava sofrir la malaltia. El malalt es desplaça per la ciutat sense que en cap moment arribi a tocar el sòl. Es tracta, doncs, de la impossibilitat de caminar, de la negació del contacte (del contagi). Les persones que ho sostenen, suporten el pes del patiment de l'artista per a extrapolar-lo a un ordre universal i compartit per tots. De gran càrrega emotiva, les connotacions espirituals, fins i tot religioses d'aquest excepcional document són evidents. Pepe Espaliú va morir el 3 de novembre de 1993 a Còrdova.

El viaje del heroe (2026) pertany a la sèrie genèrica *Mad Marginal Charts*, que sorgeix el 2014 de reflexions de la Dora García sobre diversos temes, a través de diagrames, fotografies, llistes, dibuixos esquemàtics, material que primer recopila als seus quaderns de notes per a després ser traspassat a dibuixos. En aquest dibuix, l'autora es basa, entre altres fonts, en les lectures de Jacques Lacan i Robert Walser, el "walking man", que pot identificar-se amb el caminant de la novel·la *El passeio* (*Der Spaziergang*, 1917) de l'escriptor suís. García delinea un moviment cíclic entre el món real i el món imaginat en el qual no només al·ludeix directament a Walser, sinó també a altres personatges, reals o mitològics (Ulisses, Lacan, Joyce, Enees o Dido), en una deriva lingüística que transita dels uns als altres.

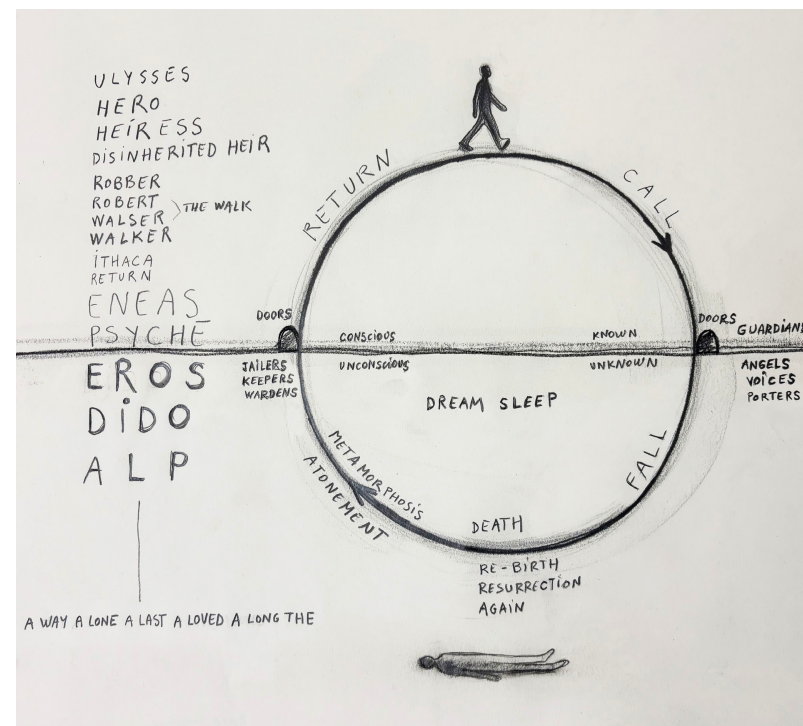

(esq.) **Iñaki Bonillas** *Trout Fishing in America*, 2023
Detall. Impressió pigmentada amb tintes de carbó sobre paper de cotó. 60,7 x 60,7 x 3,5 cm. Ed. 5

Peter Piller *Untitled (Periphery Walk Barcelona)*, 2011
Detalls. Fotografia, impressió en gelatina de plata. 23,6 x 32,5 cm. Ed. 3
Grafit sobre paper. 21 x 29,6 cm. Única

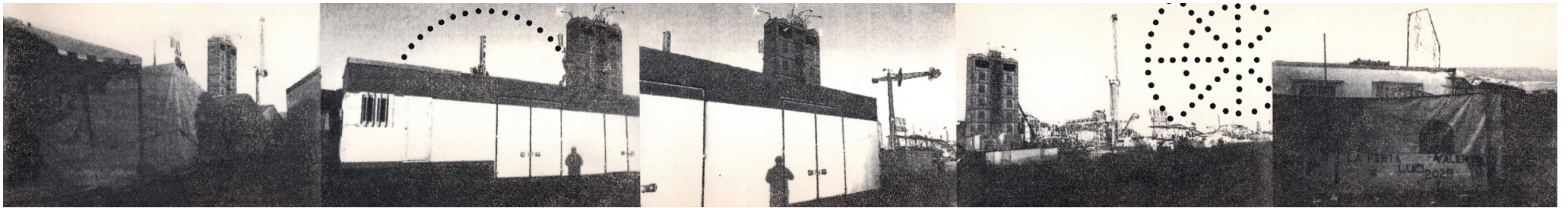
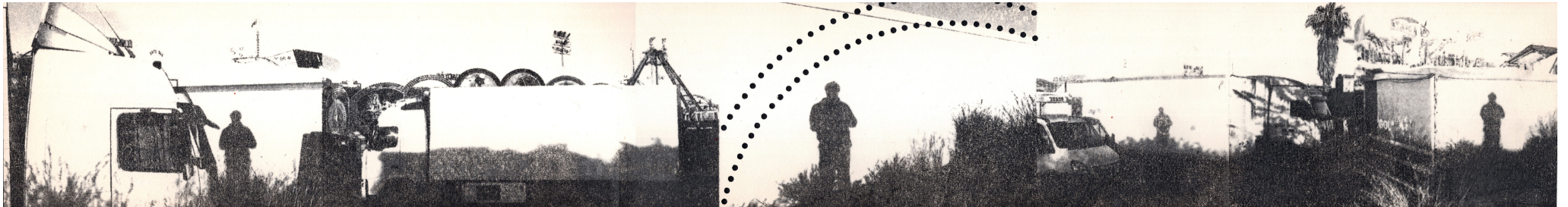
Pepe Espaliú *Carrying Project*, 1992
 Vídeo (detall de 3 stills). Duració: 21m 27s. Ed. 10
 (dta.) Dora García *El viaje del heroe*, 2026
 Grafit sobre paper. 42 x 57,5 cm. Única

Caminades en solitari, trànsits, derives i accions a la ciutat són font i recurs al treball d'en LUCE. En les noves peces presentades a l'exposició, *Díptico Sombra y Feria*, *Surcos* y *Rodeado*, totes de 2026, l'artista recorre als seus formats ja habituals, utilitzant papers usats o trobats, per a entrellaçar imatges transferides dels seus registres foto-videogràfics, amb textos curts, manuscrits o mecanografiats, que al·ludeixen a la pròpia experiència del caminar. Traçats lineals o circulars, que no són una altra cosa que representacions abstractes i sintètiques de la pròpia deambulació de l'artista.

Finalment, una singular al·lusió a aquell “caminar” més arrelat a la naturalesa, potser el més primitiva, però no per això menys suggerent, de la senzilla obra de Jochen Lempert, *Walking half a mile in Northern Germany* (2004). Una seqüència en quatre fotografies d'un grup de vaques que caminen lentament i es van aproximant a l'observador. Caminar per a nodrir-se, per a desplaçar-se, caminar per a rastrejar l'entorn, els camps o els carrers. Caminar, alguna cosa que sens dubte està unit a la independència i la llibertat. los campos o las calles. Caminar, algo que sin duda está unido a la independencia y la libertad.

¹ Russell Ferguson, *Francis Alÿs: Politics of Rehearsal*, p. 63. Hammer museum, Los Angeles – Steidl, 2007

LUCE *Díptico Sombra y Feria*, 2026
Transfer y perforacions sobre paper. 19 x 68,5 cm. Única

Jochen Lempert *Walking Half a Mile in Northern Germany*, 2004
4 fotografies, còpies a la gelatina de plata. Cadascuna: 18 x 24 cm. Ed. 5

BIOGRAFIES BREUS

Francys Alijs (Anvers, BE, 1959). Resideix a Ciutat de Mèxic. A través de la seva pràctica, Alijs dirigeix la seva distintiva sensibilitat poètica i imaginativa cap a preocupacions antropològiques i geopolítiques centrades en l'observació i l'interacció amb la vida quotidiana. La seva obra es desplega en una àmplia gamma de mitjans, des de la performance, i el vídeo/film fins a la pintura i el dibuix que segueixen sent centrals. El propi artista ha descrit la seva obra com “una espècie d'argument discursiu compost d'episodis, metàfores o paràboles”.

Hendl Helen Mirra (Rochester, USA, 1970). Resideix en la costa pacífica, aprop de San Francisco, USA. L'obra de Mirra combina fotografia, cinema, so, llenguatge i tèxtils en diàleg conceptual amb gèneres clàssics com l'escultura o el dibuix. A partir d'objectes naturals trobats, reformula el seu significat mitjançant l'apropiació i la inserció en contextos narratius. La naturalesa i el caminar són l'origen de la seva pràctica: el paisatge recorregut determina els materials, l'estructura i la forma de l'obra.

Iñaki Bonillas (Ciutat de Mèxic, MX, 1981) resideix a Ciutat de Mèxic. Des de finals dels anys noranta, Bonillas desenvolupa una pràctica centrada en la fotografia des d'un enfocament conceptual. La seva obra analitza i aïlla els elements fonamentals del mitjà, posant-los en relació amb altres procediments. Des de 2003, l'arxiu fotogràfic del seu avi J.R. Plaza s'ha convertit en un eix central del seu treball. A partir d'ell, articula projectes que combinen narratives personals amb processos d'arxiu i classificació gairebé científics.

Peter Piller (Fritzlar, DE, 1968). Resideix a Hamburg. Des de finals dels anys 90, Piller s'ha interessat per la interacció entre imatges de diferents fonts. Fotografies i dibuixos, imatges d'arxiu que han format un corpus de treball, un espai per a reunir idees, per a generar preguntes que a vegades condueixen a respostes, o que simplement obren més interrogants. Per tant, la idea de col·lecció en Piller, mai ha tingut la intenció de completar-se. El seu enfocament és més aviat un procés inacabat que, segons ell, fa més viu, més actiu el procés.

Pepe Espaliú (Còrdova, ES, 1955 - Còrdova, ES, 1993). Espaliú va ser un dels artistes espanyols més significatius dels anys 80 i 90, amb una obra molt singular d'un sòlid contingut polític i un compromís vital amb la seva època i el seu temps. L'obra de Pepe Espaliú, vinculada a les pulsions de vida i mort i associada a un permanent qüestionament de la identitat, se'n apareix avui dia com un clar referent del panorama artístic espanyol i europeu.

Dora García (Valladolid, ES, 1965). Resideix a Oslo. L'obra de García concep el coneixement com un material artístic, fruit d'una recerca profunda sobre la història irracional i el subconscient de la ment, en diàleg amb referents literaris. La seva pràctica abarca escriptura, cinema, instal·lació i performance, creant situacions que involucren al visitant i generen experiències introspectives. Aquest enfocament multidisciplinari construeix un discurs conceptual que explora la ficció, la marginalitat com a resistència i les lògiques simbòliques dels espais culturals.

Jochen Lempert (Moers, DE, 1958). Resideix a Hamburg. La fotografia de Lempert capta el món natural en tots els sentits, en qualsevol lloc, en qualsevol situació. El profund coneixement de l'artista de les ciències naturals, la seva sensibilitat i el seu ull agut, juntament amb la seva consciència per l'art i la cultura, es creuen de manera tan orgànica que és impossible restringir el contingut de la seva obra a una sola idea.

LUCE (València, ES, 1989). Resideix a València. La pràctica artística de LUCE sorgeix dels seus recorreguts per la ciutat i la seva perifèria. La seva obra es manifesta en intervencions site-specific, fotografia, obra sobre paper i peces creades amb objectes trobats. A través d'aquests materials, revela rastres excepcionals i una gran versatilitat en l'ús de contextos i mitjans no tradicionals.